

vulguin anar al ball. I això és tot. Esperem no haver ofès a ningú i reflectar tot allò que la gent ens va explicar, de cara a que cada festa major sigui millor que la de l'any	precedent. Molta gent ens va comentar que seria molt interessant que es crees una comissió de festes composta per representants del poble i dels estiuajants. Sem	bla ser que això ja va endavant; a ells els hi deixam el resultat d'aquesta enquesta que esperem sabran aprofitar en tot el que de positiu hi trobin.
		LA REDACCIÓ.

COLLABORACIONS

estampes del cabrerès

Missa a Can Toni.

Una altra vegada la naturalesa deixonda les sensacions més altes en sortir de La Rotllada. Tota la vall és un prodigi de llum, vestint els accidents topogràfics en un excels crescendo. Tota la vida l'enclovaríem ancorats en l'epicentre del Montcau, xuciant les panoràmiques derivades de l'orografia sublim d'Aiats i de Cabrera.

Vulgues que no, la bellesa se'ns endegola endins, i tot ho veiem bell com sobreixit del pur replec de l'ànima. Si a ella l'esguardem tan bella perquè es immortal i reverbera amb gràcia, no ho trobarem tot de bell, tornassolat l'extern per la diàfana transparència de l'alè inclit de Déu que conviu en nosaltres?

Caminant, caminant, hem arribat a Can Toni i la

geografia sacra del seu temple ens omple de noves sensacions que ultrapassen els sentits. Sens veure'l, creiem que és Ell el qui velat en la fragilitat d'una Hòstia, s'aixeca amunt, submís i viu, acimat en unes mans ungides! O Muntanya perenne, saviesa de la Trinitat gloriosa i sabor gustós per a sobreviure el nostre fat eternal! Mossèn Feliu, en la seqüència sacrificial de la missa ens la mostrava, aquesta Muntanya santa. I amb devoció fressant-la, ara ens trobem en el cim: Acosteuvos, veniu! Mireu-vos el bé, l'Anyell que esborra els pecats del món! Com no acostar-nos-hi, essent-ne tan ben pregats?

L'he sumit, i tot jo custòdia viva, m'he abismat corferit en tan místic desmai. I perquè no em fugís

l'he agrillonat segur amb els braços creuats.

Tu, Francesc, mentrestant, l'adoraves devot i rebies la fogarada d'aquest Sol que m'abranda-va socarrimant els garrics de l'escorça meva humana, estant-te quiet, ben quiet, del tot fidel al meu costat...

JOSEP PRAT I ROCA